

ΧΑΜ☺ΓΕΛΑ

Γενικό Λύκειο Γαλάτιστας

Μαθητική Εφημερίδα
Τεύχος: 2^ο, Νοέμβριος 2022



ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Αρθρογράφοι:
Αποστολά Ολγα (Εκπ/κός)
Ξένια Πανδριά
Μαγδάκη Αναστασία
Γαβανά Δήμητρα
Βουλανά Κατερίνα
Γκιώργκη Αλεξάνδρα

Φωτογράφος:
Φοίβη Τζεβελέκη

Ιστοριογραμμή:
Βικτώρια Καλαϊτζή

Editor:
Σειρά Λεμονιά

Διορθώσεις (Εκπ/κός):
Δημητρίου Μαρία Δέσποινα

Επιμέλεια (Εκπ/κοί):
Μέμος Βασίλειος
Τσέλη Γεωργία
Ιωαννίδου Όλγα

Διεύθυνση Σχολείου:
Ζωγράφος Δημήτριος (Δντής)
Παπαφιλιππου Νικόλαος (Υπδντής)

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2371031368

WEBSITE:
<https://blogs.sch.gr/gymgala/>

EMAIL:
mail@gym-galat.chal.sch.gr

Απόσπασμα για την γιορτή της 17 Νοέμβρη

Ήταν Νοέμβρης...

Μουντός, γκριζος, παγωμένος. Ακίνητος θαρρείς. Σαν την απόφαση, σαν τα βουνά. Υπόκωφος. Σαν το ηφαίστειο που βράζει στα έγκατά του και δεν ξέρει κανείς πότε θα ξεράσει την λάβα του - αυτό το πόρινο ποτάμι - που σαρώνει τα πάντα στο διάβα το. Θάλασσα που φουσκώνει η οργή του λαού...

Ήταν Νοέμβρης...

Χλωμός, ταραγμένος, γεμάτος οργή, μίσος, πανικό μα και ελπίδα, αγώνα, θάρρος μα και τρέλα - θαυμάσια τρέλα - να βάλουμε λίγο χρώμα σ' αυτό το γκριζο. Λίγο γαλάζιο της θάλασσας και του ουρανού, άσπρο της χαράς και της αθωότητας, κίτρινο της βαθιάς φιλίας, πράσινο της γης και της ελπίδας, κόκκινο της φωτιάς και του πάθους. Πάθος για λευτεριά, για χαμόγελο, για ζωή χωρίς όρια...

Ήταν Νοέμβρης...

Κι ήταν εκεί παιδιά. Παιδιά; Ναι. Μα με ψυχή γίγαντα, μ' ωριμότητα σοφού γέροντα. Ανέμελα κάποτε απρόσμενα αποφασισμένα τώρα. Θεότρελα παιδιά, παράξενα παιδιά "με τα στάχυα στα χέρια με τον ήλιο στα μάτια...".

Ένα κουβάρι - μια γροθιά - από χέρια και βλέμματα. Χέρια έτοιμα ν' απλωθούν, να βοηθήσουν, να διεκδικήσουν, να σκουπίσουν δάκρυα - απ' αυτά που καίνε τα μάτια μα δροσιζουν - αναπαύουν την ψυχή.

21 Απριλίου 1967
Ημέρα κατάλυσης της
Ελληνικής Δημοκρατίας
Τα τάνκς παρελαύνουν
στο Σύνταγμα

21 Απριλίου 1967
Ημέρα κατάλυσης της
Ελληνικής Δημοκρατίας
Τα τάνκς παρελαύνουν
στους δρόμους της
Αθήνας.

4 Νοέμβρη 1973
Οι φοιτητές της Αθήνας
κάνουν κατάληψη το
Πολυτεχνείο. Σύνθημά
τους: ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

15 Νοέμβρη 1973
Λειτουργεί νέος
ραδιοσταθμός, που τώρα
ακούγεται σ' όλη την
Αττική.

15 Νοέμβρη 1973
Γέμισαν τα κτίρια του
Πολυτεχνείου και το
προαύλιο από φοιτητές και
απέξω δεκάδες χιλιάδες λαού
και μαθητών, που έρχονται
κατευθείαν από τα σχολεία
τους

16 Νοέμβρη 1973
Πάνω από 150.000 άνθρωποι
είναι γύρω από το Πολυτεχνείο
και βροντοφονάζουν με τους
ελεύθερους φοιτητές «Κάτω η
χούντα, η χούντα θα πέσει απ'
το λαό»

17 Νοέμβρη 1973
Ωρα 12 τη νύχτα μπαίνει στην Αθήνα
στρατός και τανκ και καταλαμβάνουν
επίκαιρες θέσεις.

17 Νοέμβρη 1973
Ωρα 11 π.μ.
επαναφέρεται
στρατιωτικός νόμος

Δάκρυα απόγνωσης, απελπισίας, φόβου, ελπίδας,
λύτρωσης, απόφασης. Θα είμαστε όλοι εδώ, μέχρις
ότου ορίσει η μοίρα.

Και βλέμματα, μάτια που σκαλίζουν την ψυχή.
Μάτια αθώα, απορημένα, που ρωτούν γιατί. Μάτια
γεμάτα απαντήσεις.

Γιατί, πρέπει να μπορεί ν' ανασάνει κανείς. Κι ο
αέρας είναι ακόμη βαρύς, σε πνίγει - σαν να' ναι
χέρια που κλειδώθηκαν γύρω απ' το λαιμό σου - και
σε πιέζουν ανελέητα μέχρι να σκόψεις το κεφάλι, να
υποταχτείς.

Μάτια που ξεγυμνώσουν τη ψυχή. Που ζητούν να
φωτίσουν τη νύχτα...

Τι μεγάλη νύχτα! Μια ολόκληρη ζωή ή θάνατος;
Είναι πανηγύρι - γιορτή της νιότης - ή μήπως χαμός,
ο χαλασμός; Είναι οι καρδιές που κραυγάζουν ή τα
στόματα.

Θέλει δύναμη ν' αντέξεις στο φως, η λευτεριά είναι
βαριά και οι δειλοί δεν την αντέχουν.

Τα χέρια ενώνονται - να' μαστε όλοι μαζί - οι ψυχές
στάζουν αίμα - οι στιγμές πληγώνουν - το "σιδερένιο
θηρίο" πληγώνει, τα μάτια σηκώνονται στον ουρανό"
θεέ μου πόσο μπλε ξοδεύεις για να μη σε βλέπουμε"...

Είναι Νοέμβρης.

Επέτειος του Πολυτεχνείου.

Όχι λόγια κουφά, όχι μνημόσυνα.

Θύμησες ζωντανές, ζεστές, αντάξιες αυτών των
παιδιών.

Χαμόγελα για τη νιότη τους.

Ιστορία που γράφτηκε και γράφεται όσο υπάρχουν
ΠΑΙΔΙΑ που λαχταρούν να γευτούν μια ζωή όπως την
ονειρεύτηκαν.

Είναι μνήμη, μύηση, μήνυμα

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΡΕΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΑ ΟΛΓΑ

ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Α.Τ. ΓΑΛΑΤΙΣΤΑΣ



Ακολουθεί συνέντευξη του κ.Ν.Ζέκιου, που αγιογραφεί αλλά παράλληλα είναι και θεολόγος, ο οποίος θα μας μιλήσει για τη τέχνη της Βυζαντινής αγιογραφίας και εν μέρει για τη Γαλατσάνικη τεχνική αγιογραφίας...

- **Κύριε Νίκο αρχικά θα μπορούσατε να μας πείτε λίγα λόγια για την μέχρι τώρα πορεία σας στο χώρο της αγιογραφίας;**

«Με δύο λόγια, εγώ ξεκίνησα στην Αθωνιάδα σχολή όπου σπούδαζα δίπλα στον μεγάλο μοναχό και δάσκαλο Μελέτιο Συκεώτη, μαθητή του Φώτη Κόντογλου και μοναχό στις Καρυές του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Η τέχνη είναι μία ευθεία... Συνέχισα και με βοήθησε πάρα πολύ ο γέροντας Βενέδικτος Συκεώτης, ιερομόναχος και πάρα πολύ καλός αγιογράφος αλλά η τέχνη όπως είπα είναι μία ευθεία, οπότε συνεχίζω να μαθαίνω πάντα. Επίσης, σπούδασα και στη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ όπου η ίδια ευθεία συνεχίζει κι εκεί. Με τη χάρη του Θεού, γιατί ο Θεός ξέρει μέχρι πότε, και με την ευλογία του τότε πρωτοσύγκελου Χρυσσοστόμου Μαϊδώνη, τώρα επισκόπου και ιεραποστόλου στην Αφρική και του Θεοκλήτου, Μητροπολίτου Ιερισσού, αλλά και του Νικοδήμου, γίνεται κάποια προσπάθεια στη Βόρεια Χαλκιδική να δώσουμε ό,τι μπορούμε, όσο θέλει ο Θεός και μέχρι όποτε θέλει ο Θεός, αυτήν την τέχνη σε όσους επιθυμούν. Εμείς κάνουμε το ανθρώπινο, το ελάχιστο και τα υπόλοιπα τα συμπληρώνει ο Θεός».

- **Πότε εμφανίζονται οι πρώτες εικόνες;**

«Η πρώτη εικόνα που εμφανίστηκε είναι το Άγιο Μανδήλιο. Η Αγία Βερονίκη έδωσε



στον Κύριο ένα κομμάτι πανί στο οποίο αφού σκούπισε το πρόσωπό του καθώς ανέβαινε στο Σταυρό, άφησε το αποτύπωμά του. Μετά, τα πρώτα σύμβολα είναι στις κατακόμβες και σιγά σιγά ξεκίνησαν οι πρώτες εικόνες κυρίως μετά τη λήξη των διωγμών».



- **Τι απεικονίζουν συνήθως οι πρώτες εικόνες;**
«Πρώτα το πρόσωπο του Κυρίου και της Θεοτόκου και μετά τα πρόσωπα των μαρτύρων στις κατακόμβες για να μένουν στη μνήμη, τα πρόσωπα των μαρτύρων και μετά των άλλων αγίων».

- **Ποια είδη αγιογραφίας υπάρχουν;**

«Η αγιογραφία είναι μία. Μία η βυζαντινή η τέχνη και μία η λειτουργική τέχνη. Κυρίως μιλάμε για φορητή εικόνα, τοιχογραφία, ψηφιδωτό και μικρογραφίες χειρογράφων».



- **Θεωρείτε πως είναι σημαντικές οι εικόνες στη ζωή των Χριστιανών;**

«Για τους ορθόδοξους είναι οπτικό ευαγγέλιο. Είναι λειτουργικά σκεύη, είναι προορισμένα στη λατρεία του Θεού, είναι ο τρόπος που με τα μάτια βλέπουμε το Χριστό, τη Παναγία τους Αγίους και μας ενώνουν με αυτούς. Για τους πιστούς η σχέση είναι καταληπτική».

- **Υπάρχει ζήτηση για την αγιογραφία ως δραστηριότητα και ζήτηση για εικόνες;**

«Όπου υπάρχει ελικρινής πνευματική αναζήτηση, υπάρχει και ζήτηση. Τελευταία υπάρχει και σαν εικαστικό γεγονός αλλά για εμάς τους ορθόδοξους, η εικόνα δεν είναι εικαστικό γεγονός, είναι πνευματικό

γεγονός παρόλο που έχει εικαστική δύναμη, παρόλο που είναι έργο τέχνης. Εμάς λοιπόν, μας αφορά η πνευματική της αναφορά, όχι η εικαστική της».



- Υπάρχει κάτι αντίστοιχο με τις εικόνες των ορθοδόξων σε άλλες θρησκείες;
«Οι άλλες θρησκείες έχουν είδωλα, έχουν αγάλματα, έχουν τοτέμ, έχουν πολλά, αλλά η εικόνα δεν είναι είδωλο, δεν είναι κάτι που δεν υπάρχει, εικονίζει το υπαρκτό γιατί υπάρχει το πρόσωπο του Χριστού μας, της Παναγίας μας και των αγίων που είναι ιστορικά πρόσωπα και ζωντανά».

- Κατά πόσο οι βυζαντινές εικόνες έχουν διαδοθεί ευρέως;

«Σήμερα, από το 1950 και μετά, υπάρχει μεγάλη αναβίωση, μεγάλη αναζήτηση του κόσμου να μάθει βυζαντινή τέχνη. Η τέχνη αυτή είναι μια άλλη μορφή σύνδεσης, είναι μια άλλη μορφή προσέγγισης του Χριστού και της εκκλησίας. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και στα άλλα ορθόδοξα κράτη όπως στη Ρωσία, στη Σερβία, στη Ρουμανία και αλλού».

- Προχωρά η αναστήλωση παλαιών ναών και η συντήρηση εικόνων;

«Προχωρά αλλά θέλει αργά και σταθερά βήματα. Γίνονται μεγάλες προσπάθειες, γίνονται ανανεώσεις...ο Θεός θα δείξει. Σημασία έχει ότι γίνονται πράγματα».

- Πόσο διαφέρει η Γαλατσάνικη τεχνική από τις υπόλοιπες και πώς ξεκίνησε;

«Η Γαλάτιστα έχει μεγάλη παράδοση στην αιογραφία. Με λίγα λόγια υπήρχε ένα





αγιορείτικο κελί στις Καρυές, το λεγόμενο των Γαλατσιάνων Αγιογράφων. Ένας γέροντας από τη Γαλάτιστα και οι υποτακτικοί του - παλιά στο Άγιο Όρος αν κάποιος πήγαινε για μοναχός, πήγαινε σε μέρος όπου υπήρχαν μοναχοί από το τόπο του- είχαν ένα δικό τους είδος ζωγραφικής τέχνης με ζωγραφικά, βυζαντινά στοιχεία αλλά και στοιχεία κοσμικής ζωγραφικής. Έχουν λοιπόν δημιουργηθεί αξιολογότερες εικόνες, κυρίως από τον Μακάριο Β΄ τον ιερομόναχο, όπως η εικόνα του Αποστόλου Ανδρέα στη Πάτρα. Εργάστηκαν αυτοί για πενήντα τουλάχιστον χρόνια και υπάρχουν έργα τους σε όλα τα Αγιορείτικα μοναστήρια, σε τέμπλα στη Χαλκιδική, στη Σκιάθο και αλλού».

- **Πώς είναι αυτή η τεχνική;**

«Είναι μικρή τεχνική...Είναι βυζαντινή τέχνη με στοιχεία κοσμικής ζωγραφικής και με ένα ιδιόμορφο δικό τους σχέδιο».

- **Πότε ξεκίνησε η Γαλατσάνικη τεχνική;**

«Η Γαλατσάνικη τεχνική ξεκίνησε γύρω στο 1900 και για πενήντα τουλάχιστον χρόνια ήταν στην ακμή της».

Ευχαριστούμε πολύ για αυτή την ενδιαφέρουσα και διαφωτιστική συνέντευξη!!!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΚΧΑΡΩΔΟΥΣ ΔΙΑΒΗΤΗ



“Ζήσε καλά με τον σακχαρώδη διαβήτη και απόφυγε τις επιπλοκές”, τονίζουν οι επιστήμονες, με αφορμή την σημερινή Παγκόσμια Ημέρα κατά του Διαβήτη (14 Νοεμβρίου). Οι επιπλοκές του διαβήτη τρομάζουν, όπως και η ίδια η νόσος- ένα χρόνια μεταβολικό νόσημα- από το οποίο πάσχουν πάνω από ένα εκατ. άνθρωποι στην Ελλάδα και σχεδόν 537 άνθρωποι παγκοσμίως.

Το χειρότερο όμως πρόβλημα στον διαβήτη είναι ότι το 50% σχεδόν των πασχόντων δεν γνωρίζει ότι πάσχει από τη νόσο. Η 14^η Νοεμβρίου έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα του Σακχαρώδη Διαβήτη (ΣΔ) από τη Διεθνή Ομοσπονδία Διαβήτη (IDF) και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (WHO).

Επιλέχθηκε γιατί είναι η γενέθλιος ημέρα του Frederick Banding ο οποίος - σε συνεργασία με τον Charles Best - συνέβαλαν στην ιδέα που οδήγησε στην ανακάλυψη της ινσουλίνης τον Οκτώβριο του 1921.

Όπως αναφέρουν η Ελληνική Διαβητολογική Εταιρεία και η Ελληνική Ενδοκρινολογική Εταιρεία, ο Σακχαρώδης Διαβήτης (ΣΔ) αποτελεί ένα χρονίως εξελισσόμενο μεταβολικό νόσημα με πολυπαραγοντικό υπόστρωμα που χαρακτηρίζεται από υψηλό σάκχαρο στο αίμα, αντίσταση στην ινσουλίνη και έλλειψη ινσουλίνης.

Ταξινομείται αιτιολογικά σε 4 κατηγορίες αλλά σε δύο είναι οι συχνότερες μορφές του . Ο ΣΔ τύπου 1 όπου δεν παράγεται ινσουλίνη λόγω αυτοάνοσης καταστροφής των β-κυττάρων του παγκρέατος.

Εμφανίζεται συχνότερα σε παιδιά και νέους ενήλικες. Ο ΣΔ τύπου 2 όπου υπάρχει αντίσταση στην ινσουλίνη και σχετική έλλειψη της. Κύρια αιτία του αποτελεί η παχυσαρκία και η καθιστική ζωή. Αποτελεί τη συχνότερη μορφή ΣΔ και εμφανίζεται κυρίως σε ενήλικες .

Η μη ικανοποιητική ρύθμιση του ΣΔ οδηγεί σε μακροχρόνιες επιπλοκές (με σοβαρότερες αυτές από το καρδιαγγειακό) οι οποίες είναι οι εξής:





- Η διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια που δύναται να οδηγήσει σε τύφλωση.
- Η διαβητική νεφροπάθεια που δύναται να οδηγήσει σε νεφρική ανεπάρκεια και αιμοκάθαρση.
- Η περιφερική αγγειοπάθεια και νευροπάθεια που δύναται να οδηγήσουν σε έλκη-λοιμώξεις στα κάτω άκρα (διαβητικό πόδι) και σε ακρωτηριασμό.
- Καρδιαγγειακά συμβάματα όπως οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου και ισχαιμικά αγγεία εγκεφαλικά επεισόδια.

Οι αριθμοί του Διαβήτη:



- 537 εκατομμύρια ασθενείς σε όλο τον κόσμο πάσχουν από Σακχαρώδη Διαβήτη και 1 στους 11 διαγιγνώσκεται με Σακχαρώδη Διαβήτη τύπου 2.
- Στη χώρα μας νοσούν περισσότεροι από 1 εκατομμύριο άτομα.
- Το 50% των ασθενών δεν γνωρίζουν ότι πάσχουν από Διαβήτη.
- Τα άτομα με Σακχαρώδη Διαβήτη έχουν 2-3 φορές μεγαλύτερο κίνδυνο εμφάνισης καρδιαγγειακής νόσου.
- Το 84% των ατόμων ηλικίας 65 ετών και άνω με ΣΔ πεθαίνουν από καρδιαγγειακά αίτια (οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου, καρδιακή ανεπάρκεια , ισχαιμικό αγγειακό επεισόδιο).
- Περίπου 212.400.000 συνάνθρωποι μας ή το 1/2 από το σύνολο των ατόμων ηλικίας 20-79 ετών δεν γνωρίζουν την ασθένειά τους και όλοι αυτοί οι άνθρωποι διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο καρδιαγγειακής νόσου.

Η Ομάδα Εργασίας για την Καρδιά και το Διαβήτη της Ελληνικής Καρδιολογικής εταιρείας, μαζί με την Ελληνική Ενδοκρινολογική Εταιρεία και την Ελληνική Διαβητολογική Εταιρεία προσπαθούν να οργανώσουν Ιατρεία με τη στενή συνεργασία καρδιολόγων, ενδοκρινολόγων και παθολόγων με εξειδίκευση στο διαβήτη ανά την ελληνική επικράτεια για την πρωτογενή και δευτερογενή πρόληψη της καρδιαγγειακής νόσου σε ασθενείς με σακχαρώδη διαβήτη ή προδιαβήτη.

Επίσης, μέσα από διάφορες δράσεις και σε συνεργασία με δημοτικούς και κρατικούς φορείς, προσπαθεί να ενημερώσει το κοινό για την πρόληψη

της καρδιαγγειακής νόσου σε ασθενείς με προδιάθεση ή νόσηση από διαβήτη.



Τα Ιατρεία Καρδιάς και Διαβήτη, εκτός από τη βέλτιστη ρύθμιση της γλυκαιμίας, έχουν ως στόχο τη διάγνωση και αντιμετώπιση των συνοσηροτήτων που προδιαθέτουν σε εμφάνιση καρδιαγγειακής νόσου αλλά και την καλύτερη διαχείριση μετά την εκδήλωσή της.

Παροτρύνουμε τους ασθενείς αν δεν έχουν διαγνωσθεί με σακχαρώδη διαβήτη, να ελεγχθούν εφόσον:

1. Πρόκειται για άτομα υπέρβαρα ή παχύσαρκα και αν επιπρόσθετα έχουν έναν τουλάχιστον από τους παρακάτω παράγοντες:

- οικογενειακό ιστορικό ΣΔ σε συγγενείς 1^{ου} βαθμού.
- Ιστορικό υπέρτασης ή καρδιαγγειακής νόσου.
- Ιστορικό δυσλιπιδαιμίας.
- Σύνδρομο πολυκυστικών.

2. Έχουν ιστορικό προδιαβήτη
3. Έχουν ιστορικό Σακχαρώδους Διαβήτη κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης.
4. Είναι άνω των 45 ετών
5. Έχουν λοίμωξη από HIV.



Εάν τα αποτελέσματα του προσυμπτωματικού ελέγχου είναι φυσιολογικά, θα πρέπει να επαναλαμβάνονται ανά τριετία, με πιθανό πιο συχνό έλεγχο ανάλογα με τα αρχικά ευρήματα και τους παράγοντες κινδύνου.

Η θεραπεία του Σακχαρώδους Διαβήτη στηρίζεται αφενός μεν σε αλλαγή του τρόπου ζωής, αφετέρου δε σε κατάλληλα φάρμακα.

Έχει ως στόχο τη ρύθμιση του μεταβολισμού και του Σακχάρου αίματος, ώστε να αποφευχθούν οι επιπλοκές και κυρίως οι καρδιαγγειακές εκδηλώσεις. Η σωστή ρύθμιση του Σακχάρου αίματος μειώνει σημαντικά τις επιπλοκές. Η υγεία της καρδιάς και ο σωστός έλεγχος για την πρόωμη ανίχνευση καρδιαγγειακών επιπλοκών είναι απαραίτητος. Γι' αυτό οι δύο Επιστημονικές Εταιρείες συστήνουν:

- Ρύθμισε το σάκχαρο σου.
- Φρόντισε το σωματικό σου βάρος να είναι ιδανικό.
- Διάκοψε το κάπνισμα.
- Θρέψου σωστά.

- Περιπάτα καθημερινά για τουλάχιστον 30 λεπτά.
- Μέτρα την αρτηριακή σου πίεση και ρύθμισέ την.
- Έλεγε τη χοληστερίνη σου.
- Επισκέψου τον Θεράποντα Ιατρό σου τακτικά
- Λάβε τα συνταγογραφούμενα φάρμακα σύμφωνα με τις ιατρικές οδηγίες.

Στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Ημέρας Διαβήτη 2022, η Ελληνική Καρδιολογική Εταιρεία και η Ομάδα Εργασίας “Καρδιά και Διαβήτη” της ΕΚΕ, σε συνεργασία με την Ελληνική Ενδοκρινολογική Εταιρεία και την Ελληνική διαβητολογική Εταιρεία, με Περίπτερο που θα στηθεί στον αύλειο χώρο του Ζαπείου, θα ενημερώσουν και ευαισθητοποιήσουν το κοινό για τον Σακχαρώδη Διαβήτη, Δευτέρα 14 Νοεμβρίου 2022, ώρες 9.00-15.00.



ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μήνυμα του Αντόνιο Γκουτέρες, Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών

Η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι μια παγκόσμια πανδημία. Είναι μια ηθική προσβολή για όλες τις γυναίκες και τα κορίτσια, ένα σημάδι ντροπής για όλες μας τις κοινωνίες και ένα σημαντικό εμπόδιο για μια συνεκτική, ισότιμη και αειφόρο ανάπτυξη. Στον πυρήνα της, η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών είναι η εκδήλωση μιας βαθιάς έλλειψης σεβασμού - μιας αποτυχίας των ανδρών να αναγνωρίσουν την εγγενή ισότητα και αξιοπρέπεια των γυναικών. Πρόκειται για ένα ζήτημα θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η βία μπορεί να λάβει πολλές μορφές - από εγχώριες επιθέσεις έως την εμπορία ανθρώπων, από την σεξουαλική βία σε εμπόλεμες ζώνες μέχρι τον γάμο παιδιών, ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων και γυναικοκτονία. Βλάπτει το άτομο και έχει σοβαρές συνέπειες για τις οικογένειες και την κοινωνία. Πρόκειται επίσης για ένα πολιτικό ζήτημα. Η βία κατά των γυναικών συνδέεται με ευρύτερα θέματα εξουσίας και ελέγχου στις κοινωνίες μας. Ζούμε σε μια κοινωνία που κυριαρχείται από άνδρες. Οι



γυναίκες γίνονται ευάλωτες στη βία μέσω των πολλαπλών τρόπων με τους οποίους τις κρατάμε άνισες.




Κατά το παρελθόν έτος, παρατηρήσαμε αυξημένη προσοχή σε μια εκδήλωση αυτής της βίας. Η σεξουαλική παρενόχληση αποτελεί βίωμα των περισσότερων γυναικών σε κάποιο σημείο της ζωής τους. Η αυξανόμενη δημοσιοποίηση από γυναίκες από όλες τις περιοχές και όλα τα κοινωνικά στρώματα φέρνει στο φως το μέγεθος του προβλήματος και καταδεικνύει τη δύναμη των γυναικείων κινημάτων να κινητοποιήσουν για να οδηγήσουν τη δράση και την ευαισθητοποίηση που απαιτείται για την εξάλειψη της παρενόχλησης και της βίας παντού.



Φέτος, η παγκόσμια εκστρατεία UNiTE των Ηνωμένων Εθνών για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών υπογραμμίζει την υποστήριξη μας προς τις/τους επιζώσες/επιζώντες και τις/τους υπερασπίστριες/υπερασπιστές με θέμα «Orange the World: #HearMeToo». Με το πορτοκαλί ως ενοποιημένο χρώμα αλληλεγγύης, το hashtag #HearMeToo σχεδιάστηκε για να στείλει ένα σαφές μήνυμα: η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών πρέπει να τελειώσει τώρα και όλοι πρέπει να διαδραματίσουν κάποιο ρόλο.

Το ίδιο μήνυμα αντανακλάται και μέσω της πρωτοβουλίας ΕΕ-ΟΗΕ. Αυτό το πρόγραμμα 500 εκατομμυρίων ευρώ θα δώσει τη δυνατότητα στις/στους επιζώσες/επιζώντες και τις/τους υποστηρίκτριες/υποστηρικτές τους να γίνουν παράγοντες αλλαγής στα σπίτια, τις κοινότητες και τις χώρες τους. Αλλά ενώ αυτή η αρχική επένδυση είναι σημαντική, είναι μικρή δεδομένης της κλίμακας της ανάγκης. Πρέπει να θεωρηθεί ως χρηματοδότηση σπόρων προς σπορά για ένα παγκόσμιο κίνημα. Μέχρι το μισό του πληθυσμού μας που εκπροσωπείται από γυναίκες και κορίτσια να μπορεί να ζει ελεύθερο από φόβο, βία και καθημερινή ανασφάλεια, μπορούμε πραγματικά να πούμε ότι ζούμε σε έναν δίκαιο και ισότιμο κόσμο.

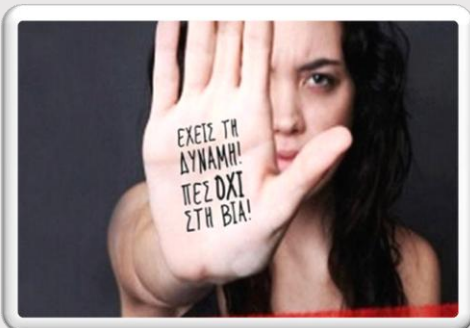
25 Νοεμβρίου:
Παγκόσμια ημέρα για την
εξάλειψη της εμφύλης βίας



Οι αριθμοί τρομάζουν:

- 1 στις 3 γυναίκες στην ΕΕ έχει υποστεί σωματική βία από την ηλικία των 15 ετών και άνω
- 1 στις 2 γυναίκες έχει βιώσει ψυχολογική βία από το σύντροφό της
- 1 στις 8 γυναίκες έχει υποστεί οικονομική βία από το σύντροφό της
- 1 στις 10 γυναίκες έχει βιώσει σεξουαλική βία από την ηλικία των 15 ετών και άνω
- 1 στις 20 γυναίκες έχει πέσει θύμα βιασμού
- 1 στις 3 γυναίκες έχει παρενοκληθεί σεξουαλικά στο χώρο εργασίας
- 1 στις 5 γυναίκες 18-29 ετών έχει παρενοκληθεί σεξουαλικά στο διαδίκτυο
- 1 στις 5 γυναίκες έχει βιώσει stalking
- 50 γυναίκες χάνουν τη ζωή τους κάθε εβδομάδα λόγω ενδοοικογενειακής βίας στην ΕΕ

Πηγή: diotima.org.gr



Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών στις 25 Νοεμβρίου, υλοποιήθηκε παρουσίαση-συζήτηση για το θέμα με συντονίστρια τη φιλόλογο Δ.Δημητρίου στην τάξη της Β΄ Λυκείου. Η συζήτηση ξεκίνησε με τον ορισμό της γυναικοκτονίας και με αναφορά στις ανησυχητικές διαστάσεις που το φαινόμενο λαμβάνει στις μέρες μας. Δυστυχώς, οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους καθώς εβδομαδιαία σημειώνονται περίπου 50 γυναικοκτονίες στην ΕΕ.

Μελετώντας την θέση της γυναίκας μέσα από την απεικόνισή της σε έργα τέχνης από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, παρατηρήθηκε μια διαφοροποίηση από κοινωνία σε κοινωνία ως προς τον ρόλο της. Η γυναίκα στην αρχαία Αθήνα περιοριζόταν στο χώρο του σπιτιού, ενώ η γυναίκα στην Σπάρτη κατείχε μια πιο προνομιακή θέση. Παράλληλα, υποβαθμισμένη φαίνεται να είναι η θέση της γυναίκας τον 19^ο αιώνα στην Ελλάδα όπως αποτυπώνεται χαρακτηριστικά σε πίνακες ζωγραφικής της εποχής αλλά και στα λόγια αντιπροσωπευτικής ηρωίδας στη λογοτεχνία. Φυσικά, πρόκειται για την επαναστάτρια «Στέλλα Βιολάντη» του Γ.Ξενόπουλου που “όριζε” η ίδια τον εαυτό της, αντίθετα με τους κοινωνικούς κανόνες της εποχής.

Η ιστορική αναδρομή συνεχίστηκε με τα βήματα που έγιναν για την αλλαγή της κατάστασης αυτής. Αξιοσημείωτη στάθηκε η σημαντική συμβολή της Καλλιρρόης Παρρέν που με τη μόρφωση και το δημοσιογραφικό της σθένος πρωτοστάτησε στη δημιουργία του φεμινιστικού κινήματος και στην προώθηση των δικαιωμάτων της γυναίκας στην Ελλάδα από τα τέλη του 19ου αιώνα. Έτσι, το 1952 κατοχυρώθηκε το δικαίωμα ψήφου των Ελληνίδων γυναικών και το 1953 εκλέχθηκε ως πρώτη Ελληνίδα βουλευτής η Ελένη Σκούρα. Κορύφωση των εξελίξεων αποτέλεσε το γεγονός ότι το Σύνταγμα του 1975 καθιέρωσε την ισότητα των δύο φύλων.

Παρά την κατάκτηση των δικαιωμάτων και την συνταγματική τους κατοχύρωση, η γυναίκα εξακολουθεί να υφίσταται κακοποίηση και κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων της. Η κακοποίηση εμφανίζεται σε διάφορες μορφές, σε όλα τα κοινωνικά στρώματα και δυστυχώς την καλύπτει ένα πέπλο σιωπής των θυμάτων.

Παράλληλα, στη συζήτηση έγινε λόγος για τα ΜΜΕ και τους τρόπους με τους οποίους σεξουαλικοποιούν το γυναικείο σώμα, με παραδείγματα διαφημίσεις προϊόντων και εταιρειών ή πρωτοσέλιδα εφημερίδων. Η προσέγγιση του δημοσιογράφου σε ένα τέτοιο δημοσίευμα Αγγλικής εφημερίδας προξένησε τον προβληματισμό των μαθητών, καθώς υπήρξαν και διαφορετικές τοποθετήσεις πάνω στο θέμα. Το άρθρο περιείχε απαρχαιωμένες και προσβλητικές απόψεις για τη γυναίκα, κατά τη γνώμη μου, και δυστυχώς κάποιοι από τους μαθητές δεν το αναγνώριζαν.

Η συζήτηση έκλεισε με το άκουσμα του τραγουδιού «Μια μέρα της Μαίρης» σε στίχους Λουκιανού Κηλαηδόνη κι ερμηνεία από την Αφροδίτη Μάνου.

Τελικά, ο διάλογος ήταν εποικοδομητικός και γόνιμος με διαφωτιστικές επισημάνσεις κι ενεργοποίησε την σκέψη των μαθητών προκειμένου να διαμορφώσουν μια πιο ισορροπημένη άποψη, σχετικά με το θέμα της αντιμετώπισης των γυναικών αλλά και δυστυχώς της βίας που πολλές υφίστανται.

Ξένια Πανδριά

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Όπως είναι γνωστό με πρωτοβουλία του Ο.Η.Ε. και της UNICEF, η 11^η Δεκεμβρίου έχει οριστεί ως Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού. Ο ετήσιος εορτασμός της ημέρας αυτής, αντικατοπτρίζει τη σημασία που η Διεθνής Κοινότητα αποδίδει στα παιδιά όλου του κόσμου, καθώς και την ανησυχία της σχετικά με την κατάστασή τους.

Η Χάρτα των δικαιωμάτων του παιδιού αναφέρει:

"Το παιδί θα απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα... χωρίς διάκριση φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, περιουσίας, οικογενειακής προέλευσης ή άλλης κοινωνικής θέσης του ίδιου του παιδιού ή της οικογένειάς του". Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1959), Αρχή Πρώτη.



Ο Δεκάλογος των δικαιωμάτων του παιδιού:

Δικαιούμαι να έρθω στη ζωή.

Δικαιούμαι να υπάρξω.

Δικαιούμαι να μεγαλώσω σε έναν κόσμο χωρίς βία και φτώχεια.

Δικαιούμαι να ζήσω σε έναν κόσμο που σέβεται και προστατεύει το φυσικό περιβάλλον.

Δικαιούμαι να έχω ελεύθερη πρόσβαση στον μαγικό κόσμο της γνώσης.

Δικαιούμαι να έχω ελεύθερο χρόνο και χώρο για να παίζω.

Δικαιούμαι να μάθω τι είναι καλό για την σωματική και ψυχική μου υγεία.

Δικαιούμαι να περνάω αρκετό χρόνο με τους γονείς μου.

Δικαιούμαι να ζήσω με αθωότητα και ανεμελιά τα παιδικά μου χρόνια.

Δικαιούμαι να ζήσω σε μία κοινωνία που προστατεύει τα προσωπικά μου δεδομένα.

Δικαιούμαι έναν κόσμο ανθρώπινο, δίκαιο και ειρηνικό. Έναν κόσμο στον οποίο θα μεγαλώσουν αόριο τα δικά μου παιδιά. (Πηγή UNICEF)

Οι δικές μας Ενέργειες:

Η Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε. στις 20 Νοεμβρίου 1989 και κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Νόμο 2101/1992 κατοχυρώνει βασικές αρχές και δεσμεύει τις Κυβερνήσεις να εντείνουν τις προσπάθειές τους για μια φιλική για το παιδί κοινωνία.

Αναγνωρίζει ότι όλα τα παιδιά χωρίς διακρίσεις έχουν δικαιώματα όπως και οι ενήλικες.

Εξαιτίας της φύσης τους όμως, έχουν και επιπλέον δικαιώματα, καθώς χρειάζονται ειδική φροντίδα και προετοιμασία για να ανατραφούν μέσα σε πνεύμα ειρήνης, αξιοπρέπειας, ανοχής, ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης, ώστε να προετοιμαστούν πλήρως για να ζήσουν μια ατομική ζωή στην κοινωνία.



ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ



Παράλληλα, σημειώνεται ότι στη χώρα μας λειτουργεί Δίκτυο για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Σωματικής Τιμωρίας στα Παιδιά το οποίο μεταξύ άλλων:

- προωθεί την εξάλειψη κάθε μορφής σωματικής τιμωρίας στα παιδιά από οποιονδήποτε διότι παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματά τους, όπως αυτά κατοχυρώνονται στην προαναφερόμενη Διεθνή Σύμβαση, προσβάλλει την προσωπικότητά τους, τα εξοικειώνει με τη βία ως μέσο επίλυσης προβλημάτων και είναι επικίνδυνη για την ψυχική και σωματική τους υγεία.

- υποστηρίζει την ανάπτυξη δράσεων για την πρόληψη και καταπολέμηση της σωματικής τιμωρίας στα παιδιά από ενήλικες σε βάρος των παιδιών ή ενώπιόν τους.

- αποβλέπει στην εξάλειψη της κοινωνικής και νομικής αποδοχής της σωματικής τιμωρίας των παιδιών στη χώρα μας, ώστε αυτά να διαπαιδαγωγούνται μέσα από το διάλογο και τη συμμετοχή και με μεθόδους σύμφωνες με τις σύγχρονες παιδαγωγικές επιστήμες.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Στα πλαίσια της εξάλειψης του φαινομένου της κακοποίησης των παιδιών, εκδόθηκε η αριθμ. οικ. 49540 / 2011 (Φ.Ε.Κ. 877 / 2011 τ. Β') Κοινή Υπουργική Απόφαση «Συντονισμός Δράσεων και υπηρεσιών παιδικής προστασίας» κατά εξουσιοδότηση του άρθρου 8 του Ν.3961/2011 (Φ.Ε.Κ. 97/τ.Α'/29-4-2011) από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

- Συγκρότηση Ομάδων Προστασίας Ανηλίκων (Ο.Π.Α.) σε κάθε Δήμο αποτελούμενες από Κοινωνικούς Λειτουργούς, με στόχο το συντονισμό και τη συνεργασία για θέματα παιδικής προστασίας, την πρόληψη και την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων στην περιοχή ευθύνης τους.

- Συστήνεται Δίκτυο με την επωνυμία





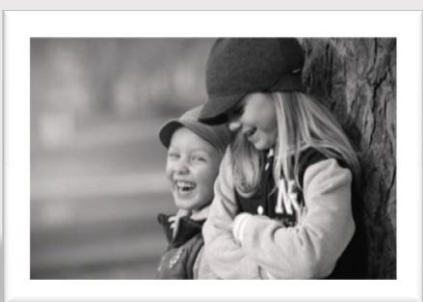
«ΟΡΕΣΤΗΣ» που οργανώνει το Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο για την Αντιμετώπιση της Θυματοποίησης και Εγκληματικότητας των Ανηλίκων (Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α.). Στο Δίκτυο εντάσσονται και θα διασυνδέονται ηλεκτρονικά υπηρεσίες των Υπουργείων Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που παρέχουν κοινωνική μέριμνα, φροντίδα, αλληλεγγύη και προστασία στους ανήλικους σε κίνδυνο και στους ανήλικους παραβάτες. Επίσης στο ίδιο Δίκτυο μπορούν να ενταχθούν και ιδιωτικοί ή άλλοι φορείς του δημοσίου και των Περιφερειακών και τοπικών Αυτοδιοικήσεων της Χώρας. Το Δίκτυο δύναται να αναπτύσσει συνεργασία με άλλα διεθνή ή εθνικά δίκτυα και φορείς που οι αρμοδιότητες τους εναρμονίζονται και οι δραστηριότητες τους εξυπηρετούν τους σκοπούς και τους στόχους του Δικτύου «ΟΡΕΣΤΗΣ». Το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α) βρίσκεται σε στενή και δημιουργική συνεργασία με το Κ.Ε.Σ.Α.Θ.Ε.Α. για την υλοποίηση του ανωτέρω νομικού πλαισίου.

Επιπρόσθετα, έχει ανατεθεί στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, να προωθήσει σε εθνικό επίπεδο το συντονισμό των δράσεων πρόνοιας και να αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο Σύστημα Ηλεκτρονικής Διασύνδεσης και Διαδραστικότητας Υπηρεσιών Πρόνοιας, του οποίου ο κωδικός τίτλος είναι «e-προνοία».

Η Σύμβαση για τα δικαιώματα του Παιδιού

Η σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού αποτελείται από 54 άρθρα και καλύπτει όλα τα δικαιώματα των παιδιών, χωρίζοντάς τα σε 4 κατηγορίες : δικαιώματα επιβίωσης, ανάπτυξης, προστασίας και συμμετοχής. Τα άρθρα αυτά αναλυτικά είναι:

1. Ορισμός: "Παιδιά" θεωρούνται όλα τα κορίτσια και τα αγόρια από 0 έως 18 ετών.
2. Απαγόρευση διακρίσεων: Όλα τα παιδιά είναι ίσα. Έχουν δικαίωμα να τα αντιμετωπίζουν χωρίς διακρίσεις λόγω της φυλής, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των απόψεων, της περιουσίας, της κατάστασης, των ιδιαίτερων αναγκών ή της



εμφάνισής τους.

3. Το συμφέρον του παιδιού: Όταν οι μεγάλοι παίρνουν αποφάσεις που αφορούν τα παιδιά, πρέπει να υπολογίζουν πριν από όλα το συμφέρον των παιδιών. Η Πολιτεία πρέπει να προστατεύει και να φροντίζει τα παιδιά, αν οι γονείς τους δεν μπορούν να το κάνουν.

4. Μέτρα της Πολιτείας: Η Πολιτεία πρέπει να παίρνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εφαρμόζονται τα δικαιώματα των παιδιών.

5. Ρόλος γονέων και κηδεμόνων: Οι γονείς ή οι κηδεμόνες ενός παιδιού είναι υπεύθυνοι να το μεγαλώνουν, έτσι ώστε να αναπτύσσονται οι ικανότητές του και να το βοηθούν να μάθει και να ασκεί τα δικαιώματά του.

6. Δικαίωμα στη ζωή: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη ζωή, την επιβίωση και την ανάπτυξη.

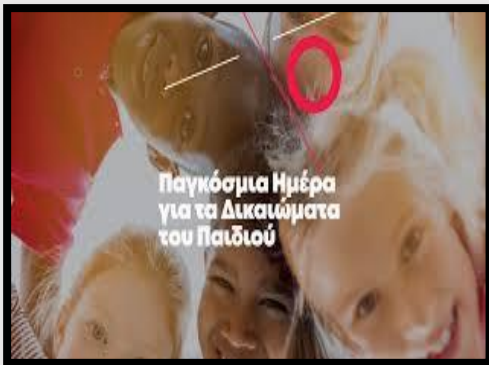
7. Όνομα και ιθαγένεια: Δικαίωμα κάθε παιδιού είναι να γράφεται στο ληξιαρχείο με τη γέννησή του και να έχει όνομα, επώνυμο και ιθαγένεια, δηλαδή να ανήκει σε μια χώρα.

8. Ταυτότητα: Η Πολιτεία πρέπει να βοηθά τα παιδιά να διατηρούν την ταυτότητα, την ιθαγένεια και τις οικογενειακές τους σχέσεις.

9. Ζωή και επικοινωνία με τους γονείς: Κάθε παιδί έχει δικαίωμα να ζει μαζί με τους γονείς του, εκτός αν αυτοί ζουν χωριστά, αν δεν μπορούν να το φροντίσουν ή αν πρέπει να απομακρυνθεί από αυτούς για το καλό του. Όταν ζει μακριά από τους γονείς του, το παιδί έχει δικαίωμα να τους βλέπει και να επικοινωνεί μαζί τους, εκτός αν αυτό είναι αντίθετο με το συμφέρον του.

10. Οικογενειακή επανένωση: Αν ένα παιδί ζει σε διαφορετική χώρα από τους γονείς του, έχει δικαίωμα να ξανασιμείξει μαζί τους και να μείνουν στο ίδιο μέρος.

11. Παράνομες μετακινήσεις στο εξωτερικό: Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από κάθε παράνομη απομάκρυνσή τους από τη χώρα στην οποία ζουν.





12. Ελευθερία γνώμης: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να εκφράζουν ελεύθερα τις απόψεις τους. Οι μεγάλοι πρέπει να ακούν και να παίρνουν σοβαρά υπόψη τους τη γνώμη των παιδιών για θέματα που τα αφορούν, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά τους.

13. Ελευθερία έκφρασης: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να αναζητούν, να μαθαίνουν και να μεταδίδουν πληροφορίες και ιδέες, και να εκφράζονται ελεύθερα, μέσα από τον γραπτό ή προφορικό λόγο, την τέχνη ή άλλους τρόπους, αρκεί να σέβονται τα δικαιώματα των άλλων.

14. Ελευθερία σκέψης και θρησκείας: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να σκέφτονται ελεύθερα και να πιστεύουν σε μια θρησκεία.



15. Ελευθερία συνάντησης και ομαδικής συνεργασίας: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να συναντώνται, να συνεργάζονται και να συμμετέχουν σε συγκεντρώσεις, αρκεί να μην παραβιάζουν τα δικαιώματα των άλλων.

16. Ιδιωτική ζωή: Κανείς δεν μπορεί να επεμβαίνει αυθαίρετα ή παράνομα στην ιδιωτική ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία ενός παιδιού, ούτε να προσβάλλει την τιμή και την υπόληψή του.

17. Πληροφόρηση: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να μαθαίνουν τι συμβαίνει γύρω τους από τα μέσα ενημέρωσης (εφημερίδες, ραδιόφωνο, τηλεόραση, ηλεκτρονικά μέσα). Η Πολιτεία πρέπει να ενθαρρύνει τα μέσα να διαδίδουν χρήσιμες πληροφορίες και να προστατεύουν τα παιδιά από ό,τι μπορεί να τα βλάψει.

18. Ευθύνες και υποστήριξη γονέων: Οι γονείς ή κηδεμόνες ενός παιδιού έχουν τη ευθύνη της ανατροφής και της ανάπτυξής του. Η Πολιτεία πρέπει να τους βοηθά σε αυτή την αποστολή και να εξασφαλίζει τη δημιουργία υπηρεσιών φροντίδας για τα παιδιά.

19. Βία, παραμέληση, εκμετάλλευση: Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από κάθε μορφή βίας, προσβολής, παραμέλησης, εγκατάλειψης, σωματικής, ψυχολογικής, πνευματικής ή σεξουαλικής

κακοποίησης και εκμετάλλευσης, όσο βρίσκονται στην ευθύνη των γονιών ή των κηδεμόνων τους ή άλλων προσώπων στα οποία αυτοί τα έχουν εμπιστευθεί.



20. Εναλλακτική επιμέλεια: Όταν ένα παιδί δεν ζει με την οικογένειά του ή αυτή δεν μπορεί να το φροντίσει, έχει δικαίωμα ειδικής προστασίας και βοήθειας, μέσα από θεσμούς όπως η υιοθεσία, η φιλοξενία σε ανάδοχη οικογένεια ή σε κατάλληλη στέγη / ίδρυμα.

21. Υιοθεσία: Πολιτεία πρέπει να παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε μια υιοθεσία που γίνεται στην ίδια χώρα ή σε άλλη, να είναι σύμφωνη με το νόμο και να λαμβάνεται υπόψη πάνω απ' όλα το συμφέρον του παιδιού.

22. Παιδιά πρόσφυγες: Τα παιδιά πρόσφυγες, που έχουν φύγει μόνα ή συνοδευόμενα από τους δικούς τους από την πατρίδα τους επειδή εκεί κινδύνευαν, έχουν δικαίωμα ειδικής προστασίας και απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα που έχουν και τα άλλα παιδιά.

23. Παιδιά με αναπηρίες: Τα παιδιά με σωματικές ή πνευματικές αναπηρίες έχουν δικαίωμα να ζουν σε συνθήκες που εγγυώνται την αξιοπρέπειά τους και ευνοούν την αυτονομία τους. Να απολαμβάνουν ειδική φροντίδα και να συμμετέχουν ισότιμα στην εκπαίδευση και την κοινωνική ζωή.

24. Υγεία και ιατρικές υπηρεσίες: Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην προληπτική φροντίδα της υγείας τους και όταν αρρωσταίνουν να χρησιμοποιούν τις απαραίτητες ιατρικές υπηρεσίες για τη θεραπεία τους.

25. Επανεξέταση αναδοχής: Όταν ένα παιδί τοποθετείται σε ένα ίδρυμα ή μια ανάδοχη οικογένεια, η Πολιτεία πρέπει να παρακολουθεί και να ελέγχει αν το φροντίζουν σωστά και αν απολαμβάνει όλα τα δικαιώματά του.

26. Κοινωνική πρόνοια: Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν την κατάλληλη κοινωνική φροντίδα και ασφάλιση.

27. Ανάπτυξη και επίπεδο ζωής: Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής: να έχουν



φαγητό, ρούχα και να ζουν σε ένα ασφαλές σπίτι, ώστε να έχουν ομαλή σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη. Αν οι γονείς τους δεν μπορούν να τους τα προσφέρουν, η Πολιτεία πρέπει να τους βοηθάει.

28. Εκπαίδευση: Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να πηγαίνουν στο σχολείο και να έχουν ίσες ευκαιρίες σε αυτό. Η Πολιτεία πρέπει να παίρνει μέτρα ώστε τα παιδιά να γράφονται και να μη διακόπτουν το σχολείο. Τα μέτρα για τη σχολική πειθαρχία πρέπει να σέβονται τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των μαθητών.

29. Σκοποί εκπαίδευσης: Η εκπαίδευση πρέπει να βοηθάει τα παιδιά να αναπτύσσουν τις ικανότητες και την προσωπικότητά τους και να μαθαίνουν να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, τους διαφορετικούς πολιτισμούς και το φυσικό περιβάλλον.

30. Μειονότητες: Τα παιδιά που ανήκουν σε εθνικές, γλωσσικές ή θρησκευτικές μειονότητες, έχουν δικαίωμα να έχουν τη δική τους πολιτιστική ζωή, να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους και να ασκούν τη θρησκεία τους.

31. Ελεύθερος χρόνος και ψυχαγωγία: Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ξεκουράζονται, να έχουν ελεύθερο χρόνο, να παίζουν, να ψυχαγωγούνται και να ασχολούνται με πράγματα που τους ενδιαφέρουν.

32. Παιδική εργασία, οικονομική εκμετάλλευση: Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από την οικονομική εκμετάλλευση και οποιαδήποτε επικίνδυνη εργασία μπορεί να βάλει σε κίνδυνο την εκπαίδευση, την υγεία ή την ανάπτυξή τους. Η Πολιτεία πρέπει να ρυθμίζει, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, τα κατώτατα όρια ηλικίας, τα ωράρια και τις συνθήκες εργασίας για ανηλίκους όπως και την επιβολή ποινών σε όσους τα παραβιάζουν.

33. Ναρκωτικά: Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από την παράνομη χρήση ναρκωτικών ουσιών αλλά και να μη χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και τη διακίνησή τους.

34. Σεξουαλική βία και εκμετάλλευση: Είναι υποχρέωση της Πολιτείας να προστατεύει τα παιδιά



από κάθε μορφή σεξουαλικής βίας και εκμετάλλευσης, όπως ο εξαναγκασμός σε σεξουαλική δραστηριότητα, η πορνεία και η πορνογραφία.

35. Απαγωγή και εμπορία παιδιών: Τα κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εμποδίσουν τις απαγωγές, την πώληση και το δουλεμπόριο των παιδιών.

36. Άλλες μορφές εκμετάλλευσης: Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από οποιαδήποτε άλλη μορφή εκμετάλλευσης που μπορεί να βλάπτει την ευημερία τους.

37. Βασανιστήρια και στέρηση ελευθερίας: Κανένα παιδί δεν πρέπει να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική τιμωρία. Η θανατική ποινή και η ισόβια φυλάκιση απαγορεύεται να επιβάλλονται σε παιδιά. Η σύλληψη και κράτηση ανηλίκων πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να έχει την ελάχιστη δυνατή χρονική διάρκεια και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ηλικίας τους.

38. Ένοπλες συρράξεις: Σε περίπτωση πολέμου, τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται. Απαγορεύεται να συμμετέχουν σε εχθροπραξίες παιδιά κάτω των 15 ετών.

39. Επανένταξη παιδιού-θύματος: Η Πολιτεία πρέπει να φροντίζει τα παιδιά που είναι θύματα παραμέλησης, κακομεταχείρισης, εκμετάλλευσης ή πολέμων για να ξεπερνούν τα τραύματά τους και να συμμετέχουν φυσιολογικά στην κοινωνική ζωή.

40. Δικαιοσύνη / ποινική μεταχείριση: Κάθε παιδί ύποπτο, κατηγορούμενο ή καταδικασμένο για μια παράνομη πράξη έχει δικαίωμα να το αντιμετωπίζουν με αξιοπρέπεια, ανθρωπισμό και σεβασμό στις ανάγκες του, να ενημερώνεται για την υπόθεσή του σε γλώσσα που καταλαβαίνει και να έχει νομική βοήθεια για να μπορεί να υπερασπίζεται τον εαυτό του.

41. Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις: Αν οι νόμοι μιας χώρας προστατεύουν καλύτερα τα δικαιώματα των παιδιών από ό,τι αυτή η Σύμβαση, τότε πρέπει να εφαρμόζονται εκείνοι.

42. Γνωστοποίηση: Τα κράτη έχουν υποχρέωση να κάνουν γνωστά στους μεγάλους και στα παιδιά τις



αρχές και το περιεχόμενο αυτής της Σύμβασης.

43-54. Εφαρμογή και έλεγχος: Μια ειδική Επιτροπή στον ΟΗΕ παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης σε όλα τα κράτη που την έχουν υπογράψει. Οι κυβερνήσεις οφείλουν να στέλνουν εκθέσεις κάθε πέντε χρόνια και η Επιτροπή, αφού τις εξετάσει, τους στέλνει παρατηρήσεις και προτάσεις της.